

Деца и тате уживали на Космају

страница 3

Осми март није само дајшум

Историјат 8. марта и женски покрет

страница 2

Почека бесилајна обука ученика

Оживела школица пливања

страница 3

Савешти возачима

Како да будете безбедни у саобраћају?

страница 4

Пишу сиручњаџи ПССС Младеновац

Санитарне мере у засадима воћа

страница 5

Месец марта је кључан за пчеларе

Шта треба проверити након зиме?

страница 5

Мој ChatGPT-5 и ја /10 Ко пошавља пишања?

страница 6

СПОРТ: Фудбал: Београдска зона

ОФК Младеновац стартовао ремијем против Синђелића

Прва београдска лига, група Ц
Буквић донео радост на „Јасику“,
пораз Рајковчана у Јајинцима

Одбојка: Прва лига Србије

Пораз ОК Младеновца у Бачу

страница 8

Осми март није само датум

Сваке године, 8. марта, понови се исти ритуал: честитке, цвеће, пригодне поруке и фотографије насмејаних лица. Дан касније, све се врати у уобичајени поредак ствари. А тај поредак није ни приближно равноправан.

Осми март није настао као празник лепих жеља, већ као дан борбе. Борбе за право гласа, за право на рад, за једнаку плату, за достојанство. Жене нису добиле та права из добре воље система, већ упорношћу и храброшћу. Историја није поклоњена – она је изборена.

Данас, када мислимо да живимо у времену равноправности, довољно је загревати површину. Разлике у зарадама и даље постоје. Жене су и даље ређе на позицијама одлучивања. Насиље над женама није статистика, већ стварност која се понавља. Терет бриге о породици и дому најчешће остаје на њиховим леђима, чак и онда када раде пуно радно време.

Друштво воли симболе. Воли свечане говоре и формалне изјаве. Али равноправност се не мери бројем објава на друштвеним мрежама, већ конкретним условима живота. Мери се сигурношћу. Мери се могућношћу напредовања. Мери се тиме да ли жена може да каже „не“ без страха и да каже „хоћу“ без препреке.

Осми март није дан да се женама захвалимо што „издржавају“. То није дан да им честитамо што трпе. То је дан да се питамо зашто и даље морају да доказују да вреде једнако.

Ако желимо да овај датум има смисла, онда мора да буде више од традиције. Мора да буде обавеза. Обавеза да се не миримо са неправдом, да не ћутимо пред насиљем, да не прихватамо неједнакост као нормалност.

Осми март зато није само дан захвалности, већ дан сећања и одговорности. Сећања на оне које су прве подигле глас. Одговорности према генерацијама које долазе.

У локалној средини, та одговорност је још видљивија. Овде знамо имена жена које воде школе, болнице, предузећа, културна друштва. Знамо мајке које истовремено раде два посла и брину о породици. Овде видимо девојчице које сањају велике снове. И наша је дужност да им створимо друштво у ком ће ти снови бити могући. Осми март није борба против некога. То је борба за друштво у ком таленат, рад и знање немају род. Он треба да нас подсети да је достојанство темељ сваког напретка. И да се напредак мери тиме колико простора дајемо једни другима. Јер када жене напредују — напредује цело друштво.

Слободан Стјанковић Лицко

Историјат 8. марта и женски покрет

Међународни дан жена - који сваке године обележавамо 8. марта - има дубоке корене у борби за права жена, радничка права и равноправност. Иако је дан који многим данас познат као симбол слоге, љубави или захвалности, његово порекло лежи у жестоцим друштвеним, економским и политичким биткама касног XIX и почетка XX века, када су жене широм Европе и Америке почеле да организовано захтевају правду, једнаке могућности и боље услове живота.

Почеци овог датума могу се пратити до 1909. године у Сједињеним Америчким Државама, када је Социјалистичка партија Америке организовала Национални дан жена (National Woman's Day) - први покушај да се једногласно обележи борба жена за боље радничке и грађанске услове. Овај празник, одржан последње недеље у фебруару, био је одговор на тешке услове рада, неправду и искључивање жена из политичког живота.

Права међународна иницијатива дошла је 1910. године — на Другу међународну конференцију радница одржану у Копенхагену (Данска), део ширег скупа који је претходио Међународном социјалистичком конгресу. На том састанку, на предлог немачке социјалисткиње Кларе Цеткин више од сто жена-делегата из преко петнаест земаља одлучило је да се успостави годишњи „Међународни дан жена“ — дан који би био светски посвећен борби за женска права, укључујући право гласа, боље услове рада и политичко учешће.

Ова одлука није била случајна. Било је то време кад су жене раднице у фабрикама широм света биле једнако угњетене као њихови мушки колеге - а често и више од њих - због нижих плата, дуже радне норме и смањеног приступа образовању и политичким правима. Идеја о посебном дану није била само симболична. Она је имала практичну сврху: окупити жене - раднице и активисткиње у заједничком гласу против социјалних неправди.

Почетком 1911. године, први пут је Међународни дан жена обележен у неколико европских земаља: у Аустро-Угарској, Немачкој, Данској и Швајцарској. Тим поводом, више од милион жена и мушкараца изашло је на улице, носећи транспаренте и захтевајући право гласа, право на рад под правичним условима, једнаке плате и престанак дискриминације.

Припрема за овај дан и његова рана прослава одиграли су значајну улогу у обликовању политичке свести о родној неравноправности и постали важан догађај за женске организације широм Европе. Тадашњи активисти видели су овај дан као средство да се продуби солидарност жена и да се проблеми жена укоријене у ширу економску и политичку борбу. Један од најзначајнијих момената у

Клара Цеткин и Роза Луксембурџ

историји 8. марта догодио се 1917. године у Русији, током Првог светског рата. Радије него да буде само симболична прослава, овај дан постао је окосница масовних демонстрација жена радница у Петрограду (данашњем Санкт Петербургу). Жене су тада изашле на улице тражећи „крх и мир“. Ово историјско преокретање учинило је управо 8. март симболом женске снаге, а касније, након догађаја 1917. — тај датум је постао фиксни дан обележавања широм света. Током 1920-их и 1930-их, у многим земљама источне Европе и Совјетском Савезу, 8. март постаје службени празник који истовремено слави улогу жена у друштвеном развоју и њихову борбу за права.

С временом, 8. март је прерастао у дан када се обележавају не само политичка и економска достигнућа жена, већ и њихов допринос у култури, науци, медицини, образовању и свим аспектима јавног и приватног живота. Убрзо након Другог светског рата и хладног рата, у многим земљама, посебно оним ван источног блока, дан је готово заборављен или сведен на комерцијалну природу. Међутим, током 1970-их, услед пораста модерног феминистичког покрета, интерес за 8. март поново се оживљава. У 1975. години, која је била проглашена Међународном годином жена од стране Уједињених нација, марш 8. марта је поново постављен у центар пажње глобалних напора за родну равноправност, а 1977. Генерална скупштина УН позива све државе да 8. март обележе као Дан за женска права и светски мир.

Данашњи Међународни дан жена данас има вишеструку улогу: он је и прилика за свечано признање достигнућа жена, и дан промоције права жена, али и подсетник да се борба за пуну једнакост није завршила. У духу оних храбрих жена са почетка 20. века које су се бориле за базична људска права, радне, демократске и социјалне - 8. март остаје симбол смелости, истрајности и визије праведнијег света. Данас, више него икада, овај датум обавезује нас на сећање и акцију у име свих жена — оних које су у прошлости уткале своје напоре у нит историје и оних које настављају борбу за бољу будућност.

М. Г.

Усџела акција „Тате и деца“

Космај блистао од дечје раздраганости

Удружење „Тате и деца“ наставило је реализацију свог програмског низа и то још једном акцијом на шумадијској планинској лепотици која је у првом мартовском дану блистала од осмеха и раздраганости на стотине дечака и девојчица. Чланови удружења самостално и о сопственом трошку поново су на Космају организовали уређење и одржавање овог историјског локалитета, показујући како се личном иницијативом може сачувати сећање на прошлост и достојанствено неговати културно наслеђе. Покретач акције Слободан Делић поводом догађаја који прераста локалне оквире на свом фејсбук профилу је објавио:

„Да ли сте икада видели 550 тата и деце на једном месту, у исто време, у истој шуми – и то не као публику, него као учеснике? Не као посматраче, већ као тимове. Активне, гласне, насмејане, упрљане од игре и потпуно присутне у тренутку. Јуче се управо то десило на Космају.

Окупило нас се око 550, а након старта поделили смо све учеснике у 20 тимова и природа је постала арена заједништва и сналажљивости. Није то била обична шетња, нити излет. Био је то четворочасовни низ пажљиво осмишљених активности које су држале пажњу, будиле радозналост и тражиле ангажовање сваког детета и сваког оца.

Правило је било јасно – сви учествују и тако је и било. Тимови су смишљали имена, цртали заставе, осмишљавали покличе, решавали задатке, сналазили се у природи, правили креативне конструкције од онога што шума даје, договарали се, планирали, грешили и успевали заједно. У појединим играма руке су завршавале у блату, али баш тада су настајали најгласнији смех и најјаче успомене.

Прешли смо километре кроз шуму, али ниједан корак није био без смисла – сваки је био део изазова, задатка или заједничког циља. Најснажнија слика нису биле бројке. То су били очеви који су потпуно уз своју децу, раме уз раме, у игри, у трчању, у размишљању, у победи и у покушају. За нас као организацију ово је био велики и захтеван подухват. Управо зато понос који осећамо данас не желимо да сакријемо. Све је протекло беспрекорно, без проблема, уз енергију какву ретко где можете видети када се окупи оволико људи.

Посебну захвалност дугујемо капитенима екипа. Без њихове одговорности и вођења тимова ништа од замишљеног не би могло да буде спроведено. Они су држали темпо, окупљали људе, мотивисали и били продужена рука организације на терену. Таква улога се не види на фотографијама, али се итекако осећа у резултату.

Пресрећни смо и захвални сваком оцу и сваком детету који су јуче били део ове приче. Оно што се десило на Космају није само лепо дружење – то је слика једне генерације очева која је одлучила да буде ту, стварно ту. Пресрећни смо и захвални сваком оцу и сваком детету који су јуче били део ове приче. Оно што се десило на Космају није само лепо дружење – то је слика једне генерације очева која је одлучила да буде ту, стварно ту. Ако је јуче био показатељ – оно што градимо заједно има снагу која тек долази до изражаја. Ово је тек почетак“.

Извор: Младеновац уживо

Оживела школица пливања

Градска општина Младеновац, у сарадњи са Спортским центром „Љубомир Ивановић Геца“ и основним школама са територије општине, организује бесплатну школицу пливања за ученике непливаче од првог до четвртог разреда. Школица пливања је у потпуности бесплатна за сву децу и има за циљ да што већи број ученика савлада основне технике пливања, стекне сигурност у води и развије здраве спортске навике. Овим програмом наставља се улагање у здравље, безбедност и правилан развој најмлађих суграђана.

Мартовски циклус обуке званично је почео у понедељак и то најпре за ученике ОШ „Милица Милошевић“ из Јагњила и Рабровца. У уторак на пливање долазе ученици ОШ „Бора Лазић“ из Влашке. Средом ће обуку похађати ученици ОШ „Момчило Живојиновић“ из Дубоне и Шепшина, као и ученици ОШ „Бора Лазић“ из Сенаје. Четвртком су на програму ученици ОШ „Биса Симић“ из Велике Крсне, док ће петком на обуку долазити ученици ОШ „Момчило Живојиновић“ из градске школе.

Током априла школицу ће похађати ученици ОШ „Живомир Савковић“ из Ковачевца, ОШ „Свети Сава“ и ОШ „Коста Ђукић“, док је за мај планирано учешће ученика ОШ „Момчило Живојиновић“ и ОШ „Коста Ђукић“. Часове пливања држи инструктор пливања, професор физичког васпитања Иван Ристић, са својим сарадницима.

Нова саобраћајна сигнализација у Немањиној улици у Рајковцу

Радови на модернизацији саобраћајне инфраструктуре у Рајковцу улазе у саму завршницу. Након темељне реконструкције коловоза, у Немањиној улици, у току је обележавање хоризонталне саобраћајне сигнализације, док је постављање вертикалне сигнализације већ завршено. После реконструкције и проширења коловоза, Немањина улица је добила потпуно уређен и савремено обележен саобраћајни простор. Нова сигнализација допринеће већој прегледности и додатној безбедности свих учесника у саобраћају – како возача, тако и пешака.

Савеџи: Пишу сџручњаџи ПССС Младеноваџ Санитарне мере у засадима воћа

У овом љериоду у засадима јабучастој и кошџичавој воћа сџроводи се зимска резидба, што љредсџавља изузетно важан моменат ља љримену санитарних мера.

Дезинфекџија алата - пре почетка резидбе веома је важно извршити дезинфекџију алата и прибора одговарајућим дезинфекџионим средством, како би се спречило преношење патогена са биљке на биљку. Уклањање зараженог и сувог биљног материјала - посебну пажњу треба посветити некротичним и сасушеним гранама.

Ова места представљају склоништа за презимљавање штетних инсеката (ваши, гриње, смотавци, минери), али и узрочника болести нарочито бактериоза као што су: *Erwinia amylovora*, *Pseudomonas syringae*, *Xanthomonas campestris pv. pruni* и др.

Уколико се уоче симптоми бактериоза, заражене гране је потребно уклонити тако да рез буде најмање 30 см у здравом ткиву. Мумифицирани плодови - место презимљавања фитопатогених гљива *Monilia laxa* и *Monilia fructigena* извор су инфективног потенцијала у наредној вегетационој сезони. Препорука је да се сасушене и орезане гране, сасушена стабла, мумифицирани плодови и оплао лишће изнесу из воћњака и униште. Такође, пољжно је уклонити и уништити остав-

љене гајбе са трулим воћем јер оне престављају места презимљавања гљива *Monilia* spp. али и воћне мушице (*Drosophila suzukii*).

Глодари - потребно је проверити присуство активних рупа од: пољског миша (*Apodemus sylvaticus*) и пољске волухарице (*Microtus arvalis*). Праг штетности: пољска волухарица 10-500 активних рупа/ха, пољски миш: 10-50 активних рупа/ха. Уколико је бројност изнад прага штетности, препоручује се примена готових мамаца. Приликом примене родентицида, рупе је неопходно затрпати, како би се спречило тровање дивљачи.

Дил. инж. љољољривреде Милена Сџевановић, ПССС Беољраг

Шџа нам доноси нови шалас љољрошачкој љаџриољизма?

Нова ознака „100 одсто из Србије“

Министар љољољривреде Драган Гламочић најавио је увођење ознаке „100 одсто из Србије“ и сџроже казне за злољољребе. Да ли овакве мере заиста љодсџичу домаћу љроизводњу и мењају навике куйаџа?

Како се може закључити из најава министра пољољривреде Драгана Гламочића потрошачима ће новим знаком бити скренута пажња о чисто домаћем пореклу пољољривредно-прехранбених производа. Најмање шест година уназад, међутим, у маркетингама се домаћи производи разликују жигом „Чуваркућа“. Привредна комора Србије 2020. покренула је пројекат „Стварано у Србији“ и осмислила ову ознаку како би пружио подршку домаћим производима и произвођачима. Од 1. априла 2022. године неопходно је декларисање домаћег меса натписом „Произведено у Србији“. Од министра Гламочића крајем прошле године, међутим, чуло се да ће и ова уредба на дораду. У плану је нова Уредба о декларисању меса и месних прерађевина, према којој ће статус „домаћег“ имати само месо које је, од кланице до прерађевина, произведено у Србији.

Прво питање је свакако колико су домети оваквих акџија. Имам ли смисла баш за све артикле? Искуство потрошачких организација каже да купци воле домаће производе. „Код нас се најалост нико није бавио истраживањем о ефектима таквих акџија. У дру-

гим земљама потрошачи схватају такве апеле и дају предност домаћим производима. Ми смо потрошачко друштво тек 20 година. Све се полако мења. И наши купци све више дају предност домаћем, али немамо истраживање да ли то раде искључиво због порекла“, каже Младен Алфировић, стручњак за потрошачка права. Заштита домаће производње, међутим, не би имала смисла у свим индустријама.

„И у свету је овај однос присутан пре свега у сектору исхране. То не би имало смисла код технике и гардеробе. У овим секторима је увоз присутан 90 одсто. Важно је да те ознаке прати следљивост која показује да је производ стварно из Србије. Неки сухомеснати производи, односно месне прерађевине, то можда нису. У прилог томе иду подаци о сировом увозу свињског меса. Код мора да је месо и месо из Србије. Алфировић. Наглашава да Министарство пољољривреде мора да гарантује да је и сировинска база из Србије.

„Код сухомеснатих производа највећи проценат сировинске базе се увози. То ствара сумњу код потрошача да би то могло бити обмана. Да би имало смисла, мора да буде испраћено контролама и кажњавањем несавесних да не би дошло до злоупотребе. Тако би се потпуно пољљало крчко поверење потрошача“, закључује Алфировић.

Трговци виде разлику. Зато и има макар који кутак резервисан са укусе и брендове српског краја. „Ознаке попут „100 одсто из Србије“ и „Чуваркућа“ дају додатну вредност и могу утицати на одлуку купца“, кажу нам у Универекспорту. „Посебно у категоријама

свежег меса, млечних производа, воћа и поврћа. Покретач раста продаје свакако су и цене, квалитет, доступност и доступност паљљиво и промоџија у продајном објекту. Из нашег искуства, када је реч о ширењу порекла, има позитиван ефекат.

У Лидлу објашњавају да је њихов мотив за подршку националним ознакама већа транспарентност и стратешка подршка домаћем ланцу снабдевања и локалним добављачима. „Тако и потенцијално увођење ознаке „100 одсто из Србије“ видимо пре свега као алат за бољу информисаност купаца и подршку локалној привреди.

Потрошачке навике су прилично индивидуалан избор. Милена Сретеновић из Београда тако поверењем награђује пре мале домаће произвођаче гардеробе и вина него хране. Када је реч о прехранбеним производима, скоро никада не гледам да ли има домаћу ознаку. Немам ту навикку. Купујем намирнице које волим и на које имам поверење. „Неке домаће ствари волим да купим јер су квалитетне и укусне. Али нешто ми смета. То је цена. Као да су од злата. Најпре мислим на оне који се продају на кућном прагу. Немају никакве друге трошкове осим производње, а цене су превелике“, сматра Милена Сретеновић.

Наташа Јефтовић не бира увек домаће.. „Волим да купим домаће због подршке домаћој производњи, али ова прича има неколико страна. Управо предзнак домаћег некада значи и скупље, али не и квалитетније. Опет, неки страни бренд по истој цени и даље је квалитетнији“, мисли Наташа.

Извор: *Aipromedia*

Месец март је кључан за њчеларе Шта треба проверити након зиме?

Март, шрећи месец у јодини, у њчеларсџву ѡредсџавља ѡреломни шренушак између зимској мировања и ѡочешка иншенизивној развоја ѡчелињих заједница.

Иако се у неким крајевима још увек могу јавити хладни дани, природа се полако буди, а с њом и пчеле. Управо зато је овај месец изузетно важан за сваког пчелара: сада се виде резултати јесењег узимљавања, а први прегледи откривају стварно стање заједница након зиме. Зимски губици, иако непожељни, саставни су део пчеларења. Сматрало се некад да су губици до 5-10% прихватљиви, док све изнад тога упућује на проблеме у припреми заједница за зиму или на неповољне временске услове. Како се време и животна средина мења тај праг „толеранције” - нормалног процента у зимским губицима у свету се диже. Нису ретки подаци да су они негде током година и до 40 посто након зимских месеци. На пчеларима је да своје грешке сведу на минимум и да се губици смање и сведу на „непознати узрок” угинућа. У марту који нам следи пчелар, не рачунајући оне изгубљене, у ствари по први пут може реално да процени колико је заједница успешно презимило, каква је њихова снага и којим их смером даље развијати у пчелињаку. Преглед преко лета кошнице приликом изласка и уласка пчела у кошницу често већ даје прве назнаке - премало пчела, неуобичајени звукови или појачана активност могу указивати на стање у кошници. Када температуре достигну барем 15-16 °Ц и време је колико толико мирно - без ветра, обавља се први озбиљан преглед. Циљ је у ово време још увек не предуго отворити кошницу, него брзо и ефикасно утврдити и записати кључне параметре: присутност легла у свим фазама (јаје, ларва, поклопљено легло), што потврђује присутност матице; распоред и квалитета легла - компактне површине знак су здраве заједнице; количина хране - почетком марта потребно је око 6-8 кг меда, а крајем месеца барем 5-6 кг како би се заједница уз долазак пролећне паше добро развила; здравствено стање пчела и саћа - мрље на оквирима могу упућивати на лошу зимску храну или присутност болести; број улица пчела - заједнице с мање од 5 улица обично се припајају јачима ради бржег развоја иако се визуелним прегледом може проценити и да се исплати порадити како би се иста уз додатак оквира, два сама бројчано дигла на „нормалан” ниво једне просечно јаке заједнице. Овај преглед основа је за све даље одлуке у сезони - шта и како радити. Ако се утврди да је заједница слаба, болесна или без матице, пчелар мора реаговати одмах без превише оклевања.

Замена старог саћа новим оквирима важна је превентивна мера против болести и осигурава здравствену исправност будућих пчелињих производа. Март је идеално време за почетак ове праксе јер заједнице тек улазе у фазу интензивног развоја. Како се појављују прве генерације младих пчела излетница, потребе за храном нагло расту - наиме расте и број легла. Ако природни унос нектара и полена још није стабилан, пчелар мора да осигура довољне залихе. Недостатак хране у овом периоду може озбиљно успорити развој заједнице. Уз храну, изузетно је важна и доступност чисте воде у хигијенским појилицама, јер пчеле троше велике количине воде за разређивање хране и одржавање микроклиме у кошници.

Март је месец у којем се постављају темељи за све што следи - од припреме заједница за пролећну и багремову пашу до евентуалног проширења броја кошница. Свака одлука доноси се на основу снаге заједница, здравственог стања и расположивих ресурса.

Удружење ѡчелара Младеновац

У корак са временом

Шта ВИ може, а шта не може

Вештачка интелигенција у свакодневици (11) Ко поставља питања?

Често ме питају да ли ме је вештачка интелигенција „заменила”. Насмејем се. Не може она да замени оно што сам проживео, видео и научио за осам деценија. Али може да ми помогне да то искуство обликујем брже и јасније.

Када седнем за рачунар, не почињем од одговора, већ од питања. И ту је суштина. Ако ја не знам шта хоћу да питам, ни најпаветнији алгоритам неће ми помоћи. Питање носи моје знање, моју сумњу, моју намеру. Одговор је само реакција на то.

Дешава се да добијем уређен, логичан текст. Али онда станем. Прочитам. Прецртам. Додам. Избацитим реч која није „моја”. Јер новине нису збирка туђих формулација. Оне морају да имају глас. А тај глас не долази из машине. Вештачка интелигенција не зна како изгледају лица људи које срећем на улици. Не зна мирис штампарије, нити тежину одговорности када нешто објавим. Она не осећа локални контекст, ни тишину после тешке вести. То осећам ја.

Зато ову рубрику не пише машина. Пишемо је заједно. Ја постављам правац, она помаже у обликовању. Ја одлучујем шта остаје, шта иде у штампу, шта потписујем својим именом. И док год је тако, не бојим се технологије. Јер одговорност остаје моја.

А питања - она увек почињу од човека.

Некад ме питају и нешто друго: „А шта ако алгоритам почне сам да поставља питања?” И ту се опет насмејем. Машина може да генерише низ упита, да комбинује теме и податке, али не може да има стварну дилему. Не може да осети немир који ме натера да истражујем, нити радозналост која ме држи будним до касно у ноћ. Питање није техничка конструкција - питање је став. У новинарству сам научио да најважније приче почињу онда када нешто „жуља”. Када видим неправду, нелогичност, тишину тамо где би морао да се чује одговор. Тада питање није само информација, већ одговорност. А одговорност се не може аутоматизовати. Вештачка интелигенција уме да пронађе податак за секунду. Ја понекад тражим данима. Али тих дана разговарам са људима, гледам им у очи, слушам паузе у реченицама. Из тих пауза често настане право питање. Машина види текст. Човек види контекст. Зато сарадња функционише само ако је јасно ко је уредник, а ко алат. Ја могу да затражим структуру, предлог, анализу. Али последњу реченицу увек мерим сопственом савешћу. Ако у њој нема мог искуства, мог гласа и мог уверења, онда је бришем без оклевања.

Технологија ми скраћује пут до форме. Али смисао не даје она. Смисао даје човек који зна зашто пише и за кога пише.

И све док ја постављам питања, а не страх, ниједна машина ме не може заменити. Јер питање није команда. Питање је карактер.

Припремили: Слободан Сџанковић Лицко и ChatGPT-5.2

За љубишеље паса

Обука паса (4)

Како да знамо кад је псу доста вежбања кад је он готово неуморан? То можете лако да процените на основу његовог понашања. Уколико је пас и даље препун енергије, јурца по стану или дворишту и после рада са вама, то је поуздан знак да ће наредног пута штенету односно псу бити потребно још вежби. И обрнуто: ако је пас мирнији и послушнији врло је вероватно да се довољно уморио на тренингу и да је ваш програм вежби задовољавајући. Да ли је пас довољно ангажован можете утврдити и на основу његове телесне тежине. Уколико је „набацио“ који килограм више то значи да није довољно вежбао али, за сваки случај, проверите и количину хране које му дајете свакога дана. Можемо ли пса да вежбамо само у свом дворишту? Да. Али пошто, претпоставимо, ваш пас највећи део дана проводи (углавном дремајући) у свом дворишту или стану, осим вежби са њим у том окружењу, није лоше да га изведете свакога дана у природу, у парк, на неки слободни паркинг или, када тамо нема деце, у неко школско двориште и ту вежбате са њим. Псу ће то пријати јер и он, као и ми, воли промене.

Душан Мариновић www.natura.rs

(Наставиће се)

На данашњи дан, 6. март:

1475. - Рођен је италијански вајар, сликар, архитекта и писац Микеланђело Буонароти, један од највећих уметника Ренесансе.
1836. - Мексиканци под командом генерала Антонија Лопеза де Санта Ане заузели су америчку тврђаву Аламо у Тексасу. Током опсаде која је трајала 13 дана погинуло је свих 156 Тексашана, међу којима и легендарни Дејви Крокет.
1882. - Кнез Милан Обреновић прогласио је Србију краљевином, а себе краљем.
1900. - Умро је немачки инжењер Готлиб Вилхелм Дајмлер (Готтлиб Вилхелм Даимлер), који је 1883. конструисао први аутомобилски бензински мотор. Основао је 1890. компанију „Дајмлер Моторен-Гезелсшафт“, која ујединила с фабриком „Дајмлер-Бенц“.
1927. - Рођен је колумбијски књижевник Габријел Гарсија Маркес. Добитник је Нобелове награде за књижевност 1982. (Сто година самоће, Љубав у доба колере).
1941. - Крунски савет Краљевине Југославије је у Другом светском рату донео одлуку да Југославија приступи Тројном пакту, под условом да јој Немачка и Италија гарантују неповредивост територије.
1945. - У Њујорку је умрла српска сликарка Милена Павловић Барили, један од представника надреализма у српском сликарству. Од 1939. живела је у САД, где је била илустратор модног часописа „Вог“. Рођена је у Пожаревцу 1909.
1949. - Радио Београд је први пут емитовао хумористичку емисију „Весело вече“ која је одмах постала једна од најпопуларнијих радио емисија.
1973. - Умрла је америчка књижевница Перл Бак, која се прославила романима у којима је описала живот у Кини. Добитница је Нобелове награде за књижевност 1938.
1992. - „Микеланђело“, један од најопаснијих компјутерских вируса, напao је хиљаде компјутера широм света.
1994. - Умрла је грчка глумица Мелина Меркури, министар културе у влади грчких социјалиста (Никад недељом, Федра, Циганин и џентлмен).
1998. - У сукобима са српским снагама безбедности на Косову је убијен Адем Јашари, један од главних вођа илегалне Ослободилачке војске Косова.
2005. - У САД је умро физичар и лауреат Нобелове награде Ханс Бете који је побегао из нацистичке Немачке, а затим постао кључна фигура у развоју прве атомске бомбе.
2017. - Председник САД Доналд Трамп потписао је декрет о забрани путовања за шест муслиманских земаља, Ирана, Либије, Сомалије, Судана, Сирије и Јемена.
2020. - У Србији је забележен први случај заразе корона вирусом. На тај дан у свету је више од 100.000 људи заражено тим вирусом, а умрло више од 3.400.
- М. Г.

Ово су најчудније српске речи

Која је, по вама, најчуднија српска реч? Изломите језик да је изговорите, а користите је често. Ово питање постављамо и Вама драги читаоци и очекујемо да нам шаљете необичне речи у нашем језику.

А ево неких речи које смо ми забележили и заиста су необичне:

фићфирић, жгепче, смандрљати, керефеке, цврц, зјале, шалабајзер, караконцула, папазјанија, заврлама...

Ипак, једна је, за сада, на првом месту - **чалабрцнути**. Многи су прокоментарисали да је ова реч заправо „најукуснија“, а не најчуднија.

Реч „чалабрцнути“ значи појести нешто мало или на брзину, односно презалогати. Али реч чалабрцнути много је тешко превести странцу.

М. Г.

ПРОДАЈЕМ КУЋУ

Породична стамбена зграда у Кораћици, Јовиска, етажно грејање, подрум, приземље и поткровље, 106м², 36 ари, Помоћни објекат 51м². Све легализовано. Земљиште у грађевинском подручју, асфалт, улично осветљење. Усељиво.

063/8222-603

СПОРТ

Фудбал: На Селтерсу „џуцали ћорцима“ :

ОФК Младеновац – Синђелић 0:0

Стадион „Селтерс“. Гледалаца 100. Судија: Вук Лечић. Жути картон: Маринковић (ОФК Младеновац), Грандић, Бојовић, Матејић (Синђелић).

ОФК МЛАДЕНОВАЦ: Марић, Маринковић, Јаношевић, Јаковљевић (од 75. Милошевић), Стојиљковић, Костић, Дамњановић Микић (од 46. Марковић), Стојановић (од 86. Кретић), Максимовић, Јанковић (од 61. Соколовић).

СИНЂЕЛИЋ: Матејић, Трајковић, Н. Грандић (од 76. Даковић), Николић, Вудраговић, С. Грандић, Митровић, Ковачевић (од 66. Јовић), Бојовић, Ранчић (од 76. Мажучић), Бјелајац (од 81. Николић).

Премијерни сусрет другог дела првенства Зонске лиге Београда завршен је на Селтерсу без победника. Значај сусрета као да је окувао ноге актерима и то на тврдом терену где је било отежано успоставити пас игру тако да је недостајала смиреност и религија у завршности. Младеновчани су претили преко агилног Милоша Маринковића и у другом полувремену резервисте Јакше Милошевића, али је мрежа поузданог голмана Божицара Матејића остала сачувана.

Нису изабраници тренера Немање Златковића, били дефанзивни већ конкурентни и покушавали су ударцима са дистанце али још једном се показало да је голман Никола Марић кључна фигура у редовима домаћина који је платио и данак недовољно одиграног броја утакмица у припремном периоду и очигледно да је понестало концентрације и даха не би ли се остварила победа којом би Младеновчани тренутно упловили у мирну луку. У 15. колу ОФК Младеновац гостује у суботу, 7 марта у Рушњу.

1	BEŽANIJA	14	10	2	2	26	11	32
2	RUŠANJ	14	8	6	0	20	7	30
3	BSK 1926	14	8	4	2	30	16	28
4	SREMČICA	14	7	3	4	22	17	24
5	UMKA	14	7	1	6	28	24	22
6	BELJINA	14	4	7	3	19	16	19
7	OMLADINAC	14	5	4	5	20	19	19
8	OFK MLADENOVAC	14	4	5	5	23	21	17
9	NAPREDAK	14	5	2	7	14	26	17
10	SINĐELIĆ	14	4	3	7	13	19	15
11	FK BSK BATAJNICA GCM	14	4	3	7	21	30	15
12	STUDENTSKI GRAD	14	4	2	8	16	24	14
13	KOMGRAP	14	3	4	7	18	24	13
14	VRČIN -1	14	0	4	10	10	26	3

Прва београдска лига, 1руја Ц

Шумадија 1962 – Авала 1939 1:0 (1:0)

Стадион „Јасик. Гледалаца 150. Судија: Ђорђе Нинић. Стрелац: Буквић у 12. минути. Жути картони: Вишњић (Шумадија 1962), Радосављевић, Милошевић, тренер Јовић (Авала 1939).

ШУМАДИЈА 1962: М. Јанковић, Ризнић, Ђорђевић (од 68. Милојевић), Вуковић, Ивић, Планић, Јанићијевић (од 57. Вишњић), Блажић (од 82. Кузмановић), Буквић, Секулић, Максимовски (од 69. С. Јанковић).

АВАЛА 1939: С. Радосављевић, Трбовић, Радисављевић, Филиповић (од 80. Димитријевић), Курћубић (од 46. Горановић), Милановић, Трајковић, Вуксић (од 64. Перић), Руменић (В. Радосављевић), Милошевић, Чолић.

Јагњилска Шумадија 1962 успела је у раној фази, тачније у 12. минути да стигне до поготка захваљујући продору и реализацији Буквића, што ће се на крају испоставити и коначним исходом сусрета који је на „Јасику“ пробудио наду да је опстанак достижан. Домаћи тим је током сусрета имао лопту више у поседу захваљујућ одличној игри некадашњег интернационалца Марка Блажића који је иако у позним годинама успевао да повезује редове и сасвим сигурно представља покретачку снагу

тима спремног да се у наставку првенства ухвати у коштац са свим изазовима и оствари примарни циљ- опстанак.

Херој Полет – Омладинац 2:1 (2:1)

Стадион Херој Полета. Судија: Милош Дарабош. Стрелци: Старчевић у 77. и Станђу у 82. минути за Херој Полет, а Урошевић у 90+4 за Омладинац. Жути картони: Станђу (Херој Полет), а Петровић и Вукићевић (Омладинац).

ХЕРОЈ ПОЛЕТ: Вељовић, Адамовић (од 57. Ђировић), Пашић, Свилар, Недовић (од 66. Живановић), Старчевић, Станђу, В. Станђу, С. Станђу (од 76. Илић), Амбруш (од 66 Петровић), Живановић, Лончаревић.

ОМЛАДИНАЦ: Јовановић, Милошевић, Јокић (од 78. Јовановић), Петровић (од 70 Томовић), Стојановић, Матић, Милишић (од 67. Урошевић), Ристић, Хајдуквељковић, Вукићевић, Милојевић.

Други клуб са територије младеновачке општине, Омладинац из Рајковца иако је конкурентно парирао током већег дела сусрета, поражен је у Јајинцима од Херој Полета. Све до 77. минута играло се „прса у прса“ на средини терена, а онда је уследила контра коју је претворио у погодак Милан Старчевић. Пет минута касније након дискутабилне судијске одлуке јер се лопта одбила од земље и погодила једног од дефанзиваца Рајковчана у шеснестерцу, главни делилац правде Милош Дарабош досудио је једанаестерац који је Вања Станђу претворио у погодак.

Рајковчани су у надокнади времена захваљујући Урошевићевој прецизности успели да смање резултат, али не и да освоје бод који би их још више психолошки подигао уочи наредних утакмица које имају квалификациони значај јер свака представља борбу за опстанак у такмичењу које је под ингеренцијом ФСБ.

После 14. кола, Шумадија 1962 успела је да „побегне“ са последњег места и сада је са 7 бодова претпоследња, тринаеста, а Рајковчани су су на 12. месту са 11 бодова.

У 15. колу састају се : Авала 1939 – Рад, Шумадија 1962- ОФК Борац (Арнајево), ФСУ Заклопача – Лисовић 1977, Болеч – Херој Полет, Омладинац – Сопот, Вранић – Дунавац, ФУ Минел 1956- Винча.

Драјан Николић Гула

Одбојка: Прва лига Србије

Партизан (Б)- ОК Младеновац 3:0

Одбојкаши Младеновца нису успели да остваре шесту победу у низу. Изгубили су у Бачу од Партизана са 3:0, по сетовима 25:23, 25:21, 25:18. Младеновац је у првом делу првенства победио Партизан са 3:0, а сада су се домаћини, истим резултатом, реванширали нашим одбојкашима. О утакмици, тренер Младеновчана Огњен Булић каже: „Играчи из Бача су у сваком елементу игре били скоро савршени првих двадесетак поена смо се држали, међутим они су ушли у ритам и ништа нисмо могли. Ништа не замерам мојим играчима, јер домаћини су били права верзија себе, самоуверени у ритму и инспирисани за победу. Мислим да смо играли још хиљаду сетова не би им узели један сет а камоли да их победимо. Не жалимо ни за чим; домаћин је био на врхунцу а ми смо били мало испод просека, не лоши али њиховој игри нисмо могли да се супроставимо“.

У другом сету Младеновчани су могли да изједначе али код резултата 23:19 домаћин је узео шст узастопних поена и добио сет. Следећу утакмицу наши одбојкаши играју са Словеном из Руме екипом која се грчевито бори за опстанак. Иначе одбојкаши из Младеновца остварили су у овом делу такмичења 15 победа са салдом од 40 бодова. Поход ка Супер лиги овим поразом није прекинут али у наредних пет утакмица наши момци морају да победе све конкуренте како би се задржали на другом месту а директни противници ће им бити прва, друга и четворопласирана екипа на табели: Рибница, Нови Пазар и Lucky Star.

Ж. М.